

MISLI / THOUGHTS

Leto II. St6.

25. Junij 1953.

Printed and published (Editor) Rev. Rudolf PIVKO, 45. Victoria Street

Tel. FW 3063

WAVERLEY - N.S.W.

Tel. FW 5204 .

Samo nepodpisani članki, objavljeni v listu, predstavljajo mnenje u-rednika. Vsi drugi članki so izraz osebnega mnenja poedincev-piscev.

P O N O S N I S M O D A S M O S L O V E N C I :::::::::::

Slovenci smo narod, ne velik, a tudi ne najmanjši na svetu. Nimamo razloga biti osabni, toda tudi omaleževati se nam ni treba. Štiri stvari imamo, na katere smo lahko upravičeno ponosni in te so : **NAS OBSTOJ, LEPOTA NASE ZEMLJE, ? NASA PESEM IN NASA VERA.**

Kot narod obstojamo. Samo dejstvo, da smo se kot narod obdržali ob boku dveh velikih narodov, Nemcev in Italijanov, je izredno lep, mogče edinstveni primer zgodovine. Slovensko-italijanska jezikovna meja je v bistvu ostala ista kot je bila pred dvanaestimi stoleti. Nemci so nam vzeli znaten del naše zemlje. A vendar smo se obdržali. Že sam naš obstoj, v okoliščinah, kakršne so bile, je dokaz, da Slovenci nismo narod brez zgodovine.

Slovenska zemlja je najlepša na svetu. Julija meseca leta 1943 je v cerkvi sv. Jožefa v Zenevi pridigal skautom monsignor PETIT, ki je govoril o lepoti narave, ki razodeva Boga. Med drugim je rekel : Toda nikar ne mislite, da je samo Švica lepa. Leta 1939. sem bil v Jugoslaviji in sicer v Sloveniji v Julijskih Alpah. Reči moram, da niso prav nič manj lepe kot naše gore. Župnik znamenitega letoviškega kraja Bürgensstock je kazal svojim faranom skioptične slike o lepotah Slovenije. Ameriški diplomat je pred to vojno napisal sledeteče besede: Svojim rojakom, ki hodijo na letovanje v London, Paris in drugam po Evropi priporo-

čam, da si pridejo ogledat najlepši koštek sveta - Slovenijo. Okrog petsto Švicarjev je prihajalo letno v Slovenijo, kar je edinstveni primer, kajti Švicarski ljudje ne hodijo veliko po svetu, ker sami sprejemajo turiste. Naj bo mimo grede povedano, da je Bled "odkril" odnosno razodel svetu Švicar Rikli; na vrhu Straže nad Mlinom mu je postavljen spomenik. Na jboljši poznavalec vseh Alp Štiss pravi, da predstavlja Julijiske Alpe najlepši predel vseh Alp. Toda ne samo Gorenjska, vsa Slovenija je prekrasen vrt, kakor so tudi govorili inozemski turisti, od katerih so mnogi prepotovali najlepše dežele sveta.

Slovenska pesem je najlepša na svetu. Ni to le domišlja, ampak dejstvo, priznano od mnogih strokovnjakov svetovnega slovesa. Ko je šla Glasbena Matica na turnejo po Zapadni Evropi so najstrožji kritiki v Švici in Franciji priznali ne samo izurjenost glasov v zboru temveč tudi izredno lepoto pesmi same. "V dolini tihhi" in pa "Gor triaz izaro" se lahko merijo z najlepšimi napevi sveta.

In naša vera. "Ozri se tovaris moj blodni po tej lepoti, ki ji

25. junija 1953.

"M I S L I"

Leto II. Stevilka 6.

Stran 2.

na svetu ni enake.Kamorkoli se o-
zreš sama sveta božja pota in pod
njimi polja od nebes devetkrat
blagoslovljena" pravi Cankar.Sama
sveta božja polja, pota in bele
cerkvice, biseri naših hribov,nam
oznanja jo, da pripadamo krščanski
družini narodov.Slovenci smo kot
narod katoličani,o tem so si sedaj
vse slovenske skupine v begunstvu
na jasnom.Seveda hočemo, če se bo-
mo vrnili,ta svoja verska čustva
tudi praktično uporabljati pred-
vsem v ljubezni do drugega - ne s
kolom po glavi temveč z ognjem
ljubezni in prepričevalnim vzgle-
dom.

Zaenkrat nam je vzeta naša mila
Slovenija,toda ostali sta nam
pesem in vera.Ostala nam je slo-
venska pesem, ki jo je večkrat
slišati širom Avstralije,da se le
zna jdejo trije Slovenci ali pa
vsaj dva.Ostala nam je tudi naša
vera, ki nas oživlja in krepi ter
nam daje moč, da bomo vse pretr-
peli in pričakali dan odrešenja,
dan vrnitve, ki mora priti in bo
tudi gotovo prišel.Toda'etudi za-
enkrat ne moremo živeti na sloven-
ski grudi, vendar nosimo sliko
Slovenije s seboj v svojih srcih,
vedno in povsod; te slike nam tu-
di začasni mogotci doma ne morejo
iztrgati in tudi nikdo v tujini
ne.

Da, sliko Slovenije nosimo v svo-
jih srcih.Ob vsaki strani te pre-
lepe slike pa vedno gorita dva pl-
amenja: plamen slovenske pesmi in
besede, na drugi strani pa plamen
naše vere, ki nam je garancija,da
se gotovo vrnemo v svobodno domo-
vino, svobodno v smislu edino pra-
vega, to je krščanskega pojmovanja.
Ko.

Kakor poročajo katoliški listi v
Dublinu pošilja UDBA svoje člane
tudi v spovednice, ki na to ova-
jajo vernike.

Na juglednejši tehnik v Avstriji je
zapisal:"Učenje slovenštine na
koroških dvojezičnih šolah so pra-
va vrata do slovanskega sveta.Kdor
tega danes še ne razume,ne ve, da
smo dolžni na jprej urediti razme-
re doma".

Gospa Roosevelt, žena pok. pred-
sednika USA, je na poti v Jugosla-
vijo.

Beograjski kom. parlament je pre-
tekli mesec sprejel zakon o ure-
ditvi razmerja med cerkvijo in
državo.Zakon je bil sprejet vkljub
protestu duhovnikov(ker zakon iz-
ključuje verski pouk na šolah).

:::::

Predsednik komunistične Rep.Jugo-
slavije je predlagal pogajanja
med Italijo in Jugoslavijo za re-
šitev Tržaškega vprašanja.

:::::

Pet članov jug. nogometnega moštva
ki je obiskalo Avstrijo, je v Grad-
cu zaprosilo za politični azil.Do
tega so jih privedle težave, ki so
jih imeli kot nethani K.P.

:::::

Iz trgov, sporočajo : - Bančna
uradnica (začetnica), prejme me-
sečno 5.000 din.Ker bi s tem de-
narjem točko živel, stanuje obi-
čajno pri starših in se tam tudi
hrani.Ižiner ima začetno plačo
7.200 din.To zadostuje za njegovo
in ženino prehrano v menzi, če je
poročen.Za nabavo obleke in drugih
podrobnosti mora zasluziti žena.
V zadnjem mesecu so cene živilom
porasle, pocenile pa so tekstilije.
Za kg kruha ali enotne mokre bodo
plačali po novi uredbi potrošniki
trikrat več kot doslej.

::::::::::::::::::

Pepci in Martinu Silec iz Qld. se
je rodil sinko, ki so ga krstili
na ime Martin.

V Sydneyu v bolnici se že dalj
časa nahaja g. J.Janežič. Zelimo
mu skorajšnje okrevanje.

G.Pogačar jesrečno prestal opera-
cijo in je pred dnevi zapustil
bolnico.

Dr. H. Kovačič se je vrnil v Avst-
ralijo. Njegov začasni naslov je:
"Bronte" Gidley Str. St. Marys NSW.

Helena Vrana in Stopar Alojz sta
se poročila v Sydneyu.Zelimo obi-
lo sreče in božjega blagoslova.

C/W Hostel's Ltd. bodo začeli vra-
čati denar ljudem, ki so hostel
preveč plačali in so vložili potreb-
no prošnjo.Ce ste tudi vi med njimi
in prošnjo še niste vložili, stori-
te to takoj !!!

25. junij 1953.

"M I S L I"

Leto II. Stevilka 6.

Stran 3.

CIRIL - METODOVI KRESOVI:

O, rajajte, rajajte, ptičice v zraku,
veseli se, modro, veterno nebo.
Svetlikajte, lučke - kresničice v mraku,
ti hribček pod gozdom, zavriskaj srčno !

Bregovi slovenski so zdaj zagoreli !
Kresove zažigajo fantje povsod,
kjerkoli živijo Slovenci veseli,
in koder častita Ciril se, Metod.

Ob ognjih zarajajte, brhka dekleta,
in fantje, prepevajte, vriskajte v noč !
Ta ura je lepa, ta noč nam je sveta...
Svetnika slovanska nam dajta pomoč !

Kresovi gorite k Cirilu, Metodu,
oznanjajte ljudstvu teptanemu dni,
ko bratom razklanim na jugu in vzhodu
luč vere, ljubezni in bratstva vsplamti.

Milka Hartman-ova.

KRES - SIMBOL VERE IN SLOVENSTVA :

Zopet gore kresovi po vrhovih naše domovine
Staro in mlado, bogato in revno - vse se tih
veseli - znanilcev upanja in življenja.

Kresovi so tesno povezani z življenjem našega naroda. V predvojni dobi smo jih prizeli na East Cirilu in Metodu, ki sta nam prinesla luč vere, v starih časih pa so nam ognjeni zublji oznanjali prihod Turkov v deželo.

V letosnjem letu kresov ne bomo kurili, vsaj mi ne, vendar je prav, da se jih tudi mi spomnimo in da po svoji moći doprinesemo k ognju upanja, ki gori v srcu našega naroda, mu vžiga nove vere v boljšo bodočnost in ga vspodbuja k resnemu in vstrajnemu delu. Naj bo kresni večer tudi nam v Avstraliji praznik, ki ga bomo praznovali v svojih sričih, z vzvišenim in plemenitim namenom: služiti Bogu in narodu kjerkoli smo in kjerkoli bomo. Noben narod ni tako majhen, da ne bi bil vreden spoštovanja in ljubezni, prav posebno še naš slovenski narod, ki se stoletja tako junakovo bori proti vsem brezstevilnim sovražnikom. Kresni večer, simbol upanja in vere našega naroda naj nas združi, nam vlije novega duha in neomajne volje za bodočnost. Če se bo to zgodilo, bomo lahko s ponosom peli:

"Brat je mi stojimo trdno,
kot sinovi grada..."

Slovenske spovedi lahko opravite vsako soboto pred prvo nedeljo v mesecu v St. Mary's Cath. od 4h do 5h.

PRAKTICNI NASVETI:

Mnogo se je že pisalo po emigracijskih časopisih glede možnosti preselitve svojcev iz Evropskih dežel v Avstralijo. Zato smatramo za potrebno, da tudi mi kaj o tem govorimo.

Prvo je vprašanje dobiti ljudi iz Jugoslavije. To je seveda tako težko, ker je zraven dovoljenja avstralske oblasti potrebno tudi dovoljenje kom. Jugoslavije. Postopek pa je tak: 1) Gremo ali pa pišemo na sledeč naslov ali 18-20 York street, Sydney ali pa 8 Elizabeth street, Melbourne na - The Commonwealth Migration Office ter zaprosimo za vprsalno formo No 40 kakor tudi Fifth Schedule. Tudi na kat. Immigracijskih uradih dobite iste formularje.

2) ko to imamo, moramo takozzano formo (no 40), ki se imenuje Application for admission of Relatives or Friends to Australia točno izpolniti, se podatke, naslov, zaposlitve ter vaš odnos do osebe, ki jo želite dobiti v Avstralijo. Če je oseba sanska ji je najboljše preskrbeti kako službo. V tem primeru morate dobiti potrdilo delodajalca, da bo to osebo res zaposlil. Če je oseba izučena kakre obrti, morate dodati prepis spricvala. Nato priložite po dve fotografiji od osebe s podpisom zadaj. Velikos fotografije naj bo 5 X 5 cm.

Nato navedite vaše lastne podatke, točno od pete do trinajste točke. Pod t. 12 navedite vaš letni zaslužek pod 13. pa kje ste zaposleni in vaš tedenski dochodek. Spodaj morate se dodati napis, kjer bo prisledec živel in nato se morate podpisati v prisotnosti osebe, ki je pooblaščena privati o resničnosti izjav (Takoimenovan J.P.) n.pr.: stražnik, postar, banka duhovnik učitelj itd.

3. Pri tem morate se izpolniti potrdilo o stanovanju, ki ga morate preskrbeti. Brez tega ne bo prosbla rešena.

(Dalje na strani 4.)

25. junij 1953.

"M I S L I "

Leto II. Stevilka 6.

.....
Stran 4.

4. Ko imate vse to napravljeno pošljite priporočeno na zgoraj že omenjeni Migration Office ter počakate na odgovor, v katerem vam bodo povedali, če so potrebne še kake dopolnilne informacije. Isti postopek velja v vseh primerih, pa naj bo oseba, ki jo želite dobiti v Avstralijo v katerikoli državi. Svetujemo vam, da se vedno in povsod poslužujete uradne poti in ne nasedate različnim osebam, ki so "pripravljene" za majhno odškodnino urediti vse potrebno za vselitev svojcev.

Pri vsem tem pa je tudi važno, kdo bo plačal prevoz dobine osebe za prihod v Avstralijo. Če imate denar sami (okoli £200), je zadeva enostavna, v nasprotnem primeru pa se obrnite na uredništvo MISLI, ki vam bo po možnosti dobilo brezobrestno posojilo od katoliškega vselitvenega urada. Ako pa ima kdo svojce v Avstriji, je zadeva še veliko lažja in bo pomoč lahko res uspešna in koristna.

Če kateremu še ni kaj jasno, naj nam sporoči in mu bomo pisemno odgovorili. Preskrbimo lahko tudi potrebne formularje, če jih sami ne morete ali ne znate dobiti.

IZ PISEMSKEGA NABIRALNIKA :

Ivana iz Melbourna nam piše:

Res bo v juliju tri leta, kar sem prišla v Avstralijo, pa čeprav nisem znala jezika, nisem obupala, te-tudi mnogokrat nisem mogla izraziti, kar bi hotela. Podala sem se v božjo voljo in lažje mi je bilo.

Prepotovala sem precejšen kos Avstralije, tu in tam srečala tudi Slovence, pa vsepovsod ena in ista pesem: neka otočnost ali bolje rečeno osamelost, ki tare naše ljudi, predvsem mlade fante, - ki le v pijači iščejo utehe. Res, žal mi jih je. Hotela sem jih posvariti in jim povedati nekaj besed, pa kaj sem hotela, saj me ne bi poslušali, ko sem ženska in zame je lahko. Pa so v zmoti. Za žensko, ki hoče ostati poštena v tem okolju, pa res ni lahko. Vsak pač ve za se. Omeniti pa moram, da so Slovenci v Pertu kar razveseljiva izjema. Res pijejo in Bog jim blagoslovi, a so v pijači zmerni, kar pa o mnogih drugih ne bom trdila. Zelo me boli, da je zlasti v Victoriji nekaj takih, ki se sramujejo, da so Slovenci.

Ni čudno, da nas nekateri domačini gledajo po strani. Kako naj bi nas cenili drugi, če se pa še sami ne znamo ceniti.

Kako naj potem živimo, se bo morda kdo vprašal: Cisto enostavno - živimo po človeško in ne po živalsko. Vemo, kaj se človeku spodobi in če bomo ravnali tako, kot ljudje, ne bomo nikomur v spotiko in vsi nas bodo imeli radi.

Jože iz Shepparton-a je napisal:

Z ozirom na poziv v zadnji stevilki MISLI se tudi jaz oglašam. Misli so šle na misijonsko pot z revnim programom, z neprijaznimi hibami. Ze v načinu urejevanja je bilo čutiti neveščo roko, da delo samo zamolčim. Levstik je Juhetu takole ocenil njegov prvi roman: Tvoje "dete" je porod genialnega očeta, ali poleg vsega tega ima velike hibe, katerih se ti vendar ni treba plasiti, kajti še rasteš... Te besede bi bile zelo primerne tudi našemu listu. Morda bi hoteli upoštevati nekaj nojih predlogovza urejevanje lista:
1) Kratek politični pregled
2) Pravni nasveti
3) Delavski kotiček, saj smo vsi delavci in kot taki upravičeni do svojega kotička
4) Zdravniški nasveti glede prehrane in podobno
5) Mladinska stran ali kulturni obzornik
6) Iz popotne torbe, novice, oglasi, sporočila in podobno.

Se par besed o posameznih člankih: "Nasmej se..." - Sem se nasmejal, ali pomilevalno. Spomnil sem se Prešerna, ki pravi:

Prišli bi že bili Slovencem
zlati časi,
ak' klasik bil bi vsak pisar,
kdor nam kaj kvazi.

Pripomba uredništva : Prav lepa Vam hvala za Vašo dobronamerino in konstruktivno kritiko. Uredništvo se v polni meri zaveda svojih slabosti, zato se neprestano obrača na vas za pomoč in nasvete.

25. junij 1953.

"M I S L I "

Leto II. Stevilka 6.

Stran 5.

Fant iz juga :

Pravkar sem prejel MISLI in po bežnem pregledu sem se odločil, da vam takoj pišem. To je nekaj, to je že nekaj! Več srca, več prijaznosti, več dobrte, več tolerancije. Članek "Nasmej se.." je prijel na pravem koncu, tako je treba stvar razumeti in tako je treba orati ledino v Avstraliji. Tako sem si tudi jaz stvar zamisljal in jo tu di tako razumel. Pet takih člankov in na prvo stran jih postavite, pa bodo več vredni kot vse do sedanje pisarjenje v Avstraliji. Le pogumno in veselo naprej. In pošteno de lo naj bo, pa bomo videli še lepe plemenite in koristne sadove. Zato je moj prvi nasvet: pri delu za skupnost in v imenu skupnosti skrbitate za poštost in resnost.

Karel iz NSW:

V zadnji številki je bilo nekaj zanimivih člankov. V prvi vrsti me zanimajo novice z domovine. Upam, da jih boste sčasoma še pomnožili in jih šimveč priobčevali.

Kakšne naj bodo MISLI :

"Misli" so naša skupna last. Last so vseh Slovencev v Avstraliji. Tega se mi premalo zavedamo. Ako bi o tem malo več razmisljali, bi prisli do spoznanja, da je potrebno sodelovanja vsakega, prav vsakega Slovence za uspeh lista. In uspeh slovenskega lista je želja nas vseh ali ne? Najbrž se niti polovica Slovencev ne zaveda, kako važen in pomemben utegne biti ta list.

Spominjam se prihoda nekega soro jaka iz Amerike, kamor je odšel že kot otrok. Ponujali smo mu slovenske časopise in knjige, ki bi jih rad čital, pa je moral z rdeči co sramu na licih priznati, da ne zna čitati slovensko. Revez ni bil sam kriv. Krivi so bili starši. Bi hoteli tudi vi, da vas otrok ne bi razumel jezika, ki ste ga govorili vi in vaši starši? Ali hočete, da se bodo morali tudi vaši otroci enkrat zaradi vas sramovati, ker ne znajo jezika svoje domovine? Naš materinski jezik je treba čuvati. Čuvali, ohranjali in razvijali pa ga bomo najbolj in najlaže s slovenskim časopisom. List že imamo in njegov naslov je "MISLI". Dober je ta naslov v časih, ko je potreba po misljenjih in mislih večja kot je bila kdaj poprej in

ko se na splošno misli manj, kot se je kdajkoli poprej v zgodovini sve ta. Naslov je torej v redu. Toda pod naslovom je treba vsebine - treba je sodelavcev. Dolžnost vsakega Slovence je, da po svojih možnostih sodeluje. Napačna je trditev, da morejo sodelovati le ljudje s pisateljskim darom. Pisateljski talenti nam bodo izpolnili kulturno stran, vse druge dobre in lepe misli, ki jih je polno vsako srce, pa moramo napisati mi. Vsaka, še tako žuljeva roka je sposobna napisati prijeten doživljaj, kratko zgodbico masvet ali nekaj za dobro voljo. Če bi se ob čitanju lista teh dejstev nekoliko bolj zavedali in bolj čutili svoje dolžnosti, bi jih tudi bolje izpolnjevali. Če bomo izpolnili dolžnost do svojega naroda in do svojih otrok, kot se za Slovence spodobi, potem naj m's ne bo strah za bodočnost MISLI, kajti razvile se bodo v lep in nad vse dragocen list.

VAL.

ZA VSA FOTOGRAFSKA DELA SE

P R I P O R O C A

Branko's Continental Studio

166 Commercial Road MORWELL/Vic

Reprodukcijs in povečanje starih fotografij in važnih dokumentov, razvijanje, kopiranje in povečavanje vaših filmov. Na zalogi fotoreprodukcijs iz virnih slovenskih umetniških del:

KOLEDNIKI, TEPEŽKANJE, STEHVANJE NA KOREŠKEM, REJ POD LIPO ...da si okrasite domove v tujini.

R O J A K I !

Posetite novo trgovino z mešanim blagom in sicer :

567 Crown Street
Surry Hills
S Y D N E Y

Iskreno se priporočam vsem svojim rojakom in obljubljjam, da se bom s posrežbo res potrudil SAVO TORY.

Pri podjetju Fr. Slovnik 6. Burringbar Str. BALGOWLAH NSW lahko naročite poleg modelov in igrač tudi izvirna slovenska znamenja. Izdelava izredno precizna. Model vase hiše ali tovarne. 20% dobica za slovenski dom.

PRI NAKUPU ELEKTRIČNIH PREDMETOV NE POZABITE NA V O R S I C-a :

::::::::::::::::::::Belgium Street Auburn NSW. ::::::::::::::::::::

25. junij 1953.

"M I S L I "

Leto II. Stevilka 6.

Stran : 6.

MOJ ZELENI STAJERSKI KLOBUK

"Sem fantič z zelenega Stajerja -
sem vedno koražen vesel!"

Dve leti sta minili odkar sem odkril Avstralijo. Sicer sem že preje videl v živalskem vrtu kenguruje in slišal, da je domovina teh živali nekje na drugem koncu sveta, toda jaz sem odkril to deželo šele pred dvemi leti.

Ko sem živel med zadnjo svetovno vojno na Hrvaškem, kamor me je "tovariš Hitler" izselil, sem često modroval z dobrimi Hrvati o blagostanju, ki bo po končani vojni - in vedno so mi to govorili: "Glavno je, da si boste lahko kupili po vojni klobuk." S tem so hoteli reči, glavno bo, če bomo takrat še imeli glevo. Mini la je vojna in tudi moja glava je ostala, toda glej čudo - blaginje ni bilo in celo klobuka ni bilo mogoče kupiti. Dejali so, da to nosijo le buržuji, da je bolj zdravo biti brez klobuka, če pa že potrebuješ pokrivalo, pa si naba vi partizansko kapo.

Pot mojega življenja je vodila iz Jugoslavije v Italijo. Kaj vsega tamkaj ni bilo? Je to edina dežela na svetu, kjer lahko Švicarji kupijo švicarske ure (napravljene v Italiji) ceneje kot pa doma; kjer Amerikanci kupujejo ameriške cigarete (napravljene v Italiji) in prav v tej deželi sem v neki izložbi zagledal pravi zeleni stajerski klobuk. Klobuk je bil lep, še "lepša" pa je bila cena. Pa kaj za to - klobuk moram imeti in prav ta bo moj. Kupil sem ga, mu oskrbel še "kuraž-feder" ter oboje skrbno cuval.

S tem klobukom sem se podal v Avstralijo. Ker nisem imel primerne škatljke za klobuk, sem naprosil sopotnika Flick-a, da ga prevzame v varstvo. Flick je bil iz Istre, a italijanskega porekla. Vsi sopotniki so se na vso moč čudili Flicku, da ima nov klobuk. Vedeli so namreč prav dobro, da nima niti beliča, zdaj pa naenkrat tak klobuk. Predno smo šli iz nemškega taborišča v Avstralijo, so Flicka ostri gli na balin in mu "razkužili" glavo. Seveda je tudi moj klobuk v tej zvezi zadela nesreča razkuževanja. Kaj sem hotel. Dovolil sem Flicku, da še nadalje nosi moj klobuk in mi ga vrne v Avstraliji.

Po prihodu v Avstralijo se dolgo časa nisem zmenila za klobuk. Verjetno zaradi misli na tisto razkuževanje v Nemčiji. Lani pa sem zopet postal "Stajere". Klobuk sem skrbno očistil in si ga dal na glavo. Vsak dan sem z njim potoval iz Sydneja v Parramatto. Potniki so me kar zижali zaradi mojega klobuka, posebno pa še dekleta, ki so se mi priktito posmehovala. Prav nekako leto bo minilo, ko sem junashko korakal proti pisarni v Parramatti z na "Hej Slovani" zavihanim nosom in "stajercem", ko se iznenada pojavi pred menoj mož kakih tridesetih let in prične sumljivo opazovati moj klobuk. Po nekaj trenutkih me boječe vpraša: Sie

sprechen sigurno Deutsch? Ko sem mu odgovoril v svoji čisti mariborski nemščini, da govorim nemško, me je vprašal, koliko stane vozni listek iz Parramatta do Sydneja. Vedel sem, da mora biti mož naš južni brat. Na njegovem obrazu sem videl znake nedavnega pretepa - in čeprav mi je zatrjeval, da prihaja iz bolnice, sem bil trdnopripičan, da je prespal v hotelu "Graf-u". Ko sem mu odgovoril na njegovo vprašanje glede voznega listka, je nadaljeval. Pravil je, v kako težkem položaju, da je, da nima denarja, a da mora iti v Sydney. Dal sem mu potrebne šilinge - Gotovo je že pozabil na neumnega "Svabu", a jaz posvetcam te vrstice prvemu beraču, ki sem ga srečal v Australiji.

Po tem srečanju, pa tudi zaradi krivega gledanja Avstralcev sem sklenil, da bom shranil svoj klobuk in se prelevil v domačina. Kupil sem si obleko domačega izdelka - hlate kot marinarske in jopič s sto gubami na hrbtnu, čevlje težke kot gojzarice, srajco s takim ovratnikom, ki ima dolge na gori zasukane špice, in kravato da sploh ne govorim - je to kos rumenega blaga z narisanou konjsko glavo in še eno kravato imam, ki je plava, a na njej je narisana krasna deklica. Tudi klobuk, ki so mi ga dali v Bonegill-i, sem potegnil iz arhiva. Na zunaj res izgledam, kot pravi domačin. Kupil sem si majhen kovček in hodim z njim v službo, dasi nimam kaj dati vanj. Časopis

25. junij 1953.

"M I S L I"

Leto II. Stevilka 6.

Stran 7.

Čitam po avstralsko - pričuem od zadaj s konji, potem predem na Comiks, te mi dovoljuje čas si prečitam zgodovino sveta, ki jo pričajo časopisi, ter jasno pri rezultatih loterije pričem s čitanjem od spredaj, to je od glavnega dobitka navzdol. Tudi v kinu se vedem po domače - papir, olupke od pomaranč in često tudi steklenice od piva in vina mečem kar na pod - saj mi je eden izmed domaćinov enkrat povedal, da to mora tako biti, ker sicer bi bili čistilci dvoran brez služb. Da bom čim popolnejši, sem se pojavit tudi na konjskih in pasjih dirkah - tudi stavim na konje in prav tako izgubljam kot večina domaćinov. Često uporabljam besedo "Bluddy New-Australian" - samo da bi bil bolj stoprocenten. Nikoli ne vržem papirja ali odpadkov v košaro za smeti - ker pravijo, da tega domaćin ne dela. Tudi sem spremenil kontinentalno taktiko pri svoji avstralski prijateljivi. Preje sem tudi jaz kaj povedal, no, sedaj pa le poslušam in včasih rečem le "ja". Spremenil sem hrano in teroriziram svoj želodec s steki, avstralskimi klobasami in raznimi "sosoči". Prav tako vedno redno izrabljam "Tea time" in "Smoke-time". Z eno besedo, mislim, da sem pravi domaćin. Tudi moja angleština se je popravila in govorim kot vsi oni iz Glebe. In kaj se mi je pripetilo včeraj zvečer, ko sem ponovno jedel steak in ga polival z neko rumeno omako. K mizi je prisedel nek gospod in me vprašal: "Where from come you". Bil sem zaprepaščen, ker ves moj trud postati domaćin ni pomagal - in človek me je spoznal, da sem tujec že od daleč. No, povedal sem mu, da prihajam iz Slovenije - male lepe dežele tamkaj daleč med gorami. Sledil je potem normalni pogovor "How like you Australia itd."

Razočaran nad svojim neuspehom, sem potegnil danes zjutraj iz starih cunj moj zeleni štajerski klobuk, ga skrbno očistil in trdno sklenil, da ga bom v bodoče spoštoval. Ko sem se pojavit zjutraj v sedmem vagonu vlaka za Parramatto ob tričetrt na osem in sem v njem videl vse svoje nekdanje znance, ki potujejo iz Sydneja vedno ob isti uri v istem vagonu in v isti smeri sem opazil, da še vedno gledajo moj klobuk po strani. V Redfernru se

je prisedla k meni moja avstralska simpatija, se presenečeno ozrala na moj zeleni klobuk in mi dejala: "I like that continental hat." Bil sem presenečen - in da bi ostal tudi jaz bolj kontinentalen sem jo takoj vprašal: "In kaj je z meno?" Tudi pripisujem zasluge svojemu klobuku, da me je prav danes po ljubila - seveda na lice uradnika domaćinka, ki je zapustila pisarno ter mi presenečenemu rekla: "Ti si mi tako drag!" In zvečer ko sem se peljal domov v tramvaju - seveda v zelenem klobuku, je voz nekako na lo potegnil in mi je sprevidnica padla v naročje, ter se v zaredgi opravičevala I am sorry - sem jaz, ki sem hotel biti kontinentalen odgovoril "o, sem zelo srečen", sem spravil vse potnike v vozlu v dobro voljo. Ko pa sem prisel domov, vesel dobrega dne, me je prvič po enem letu povabila na večerjo avstralska sosedka, kjer sem na mrtvo hvalil "cake", ki ga je sama napravila.

Vse te uspehe današnjega dne prav) pisujem svojemu zelenemu štajerskemu klobuku. In kaj bo še le, če bom montiral nanj "kuraž feder" ?!

Ing. J.J.

Po uradnih podatkih šteje Ljubljana 135.555 prebivalcev, Maribor 75907 Celje 25.455, Kranj 17.861, Jesenice 15.811, Ptuj 8.233, Novo mesto pa 6194 prebivalcev.

::::::

Iz Jugoslavije smejo pisati le omejeno število pisem v incenzstvo in ne kolikor bi sami hoteli.

::::::

Poročila pravijo, da je močno obolen hrvaški kardinal A. Stepinac.

::::::

Z 20 aprilom je stopila v veljavno pogodba o dvolastništvu in malem obrejnem prometu med Avstrijo in Jugoslavijo.

::::::

Sveta Stolica je prepovedala vsem duhovnikom na Hrvatskem pod grožnjo izobčenja članstvo pri novem društvu duhovnikov, ker je namen tega društva razkroj cerkvenega reda. To društvo je podobno Ciril-metodijske ru društvu duhovnikov v Sloveniji.

25. : 1953.

"M I S L I"

Leto II. Stevilka . .

Stran 8.

VALENTIN VODNIK - MOJ SPOMENIK

Kdo rojen prihodnjih
bo meni verjel,
da v letih nerodnih
okroglo sem pel ?

Ni žvenka, ni cvenka,
pa bati se nič :
živi se brez plenka
o petju ko ptič.

Kar mat je učila,
me mika zapet,
kar starka zlotila,
je licno posnet.

Ne hčere ne sina
po meni ne bo,
dovolj je spomina
me pesmi pojo.

Redila me Sava,
Ljubljansko polje,
Navdale Triglava
me snežne kope.

Vršaca Parnasa
zgolj svojega znam,
inacega glasa
iz gosli ne dam.

Latinske, helenske,
tevtonske učim,
za pevske slovenske
živim in gorim.

"Duh božji ga je raz-
svetlil, poslušajmo !"
sepeta starci in mladci.

Krivostegno pa govori in
razsodi takole:

"Ker se kozel z zeljem ni
gostil, ker je tez plot
gledal, pa ni mogel tez
plot, zato bodi po svoji
senci tepen z devetimi
udarci ! Gospodar njegov
Drenulja, pa bo ta tepež
gledal z zavezanimi očmi,
ker je kozla slabo pri-
vezal. In zato, ker mu je
usel, bomo pol ure s palici
cami nanj zamahovali."

"To je višnjanski Salomon."

Trikrat je se sonce stalo
nad Višnjo goro. In ko je
prišlo v četrtek, so gnali
kozla Lisca in Lukeža Dren-
uljo venkaj na hrib Pe-
štenjak. Tam, kjer so svo-
je dni na hribcu stala
višnjanska včala, tam je
bil kozel Lisec vprito
višnjanske množice po sen-
ci tepen. Drenulja je pa
tepež gledal z zavezanimi
očmi in pol ure so s pa-
licami nanj zamahovali.

KOZLOVSKA SODBA - (Nadaljevanje in konec):

Z gorjato zamahne nanj, kozel se prestrasi, se
iztrga iz njegovih rok in kakor bi imel devet
naglavnih greškov, zdirja po trgu naravnost domov.
"To je slaba kozlova vest", izpregovore Zužljan in njegovi privržnenci. Drenulja vidi, da
se število prijateljev zopet manjša. Pristopi
k starešini Gobežlju in mu de skrivaj: "Oj, oče
Gobežlje, tri jare kokosi vam prinesem do prve
nedelje, samo rešite me iz teh rev in težav!"

Toda ni bilo treba jarih kokosi, zakaj v tistem
hipu pride slovec berat in vedž višnjegorski
Flere Krivostegno. Ta je obhodil mnogo sveta.
Imel je po višnjanski veri od Boga poseben dar
modrosti ter je znal čarati, da so zdravi obolevali, bolni umirali.

"Flere Krivostegno naj sodi za vso Višnjo goro!"
opomni neka modrostna ženska in zdajci je Flere
sedel na Zaropotajevem stolu, vzdignil svojo
berglo ob sebi in jel poizvedovati, kaj je
in kako je. Obe stranki sta ga bili veseli, ker
je tako hitro prisla združnost v ljubo mesto
višnjansko. Celo Lukež Drenulja se je obveselil,
ker je z drugimi mestani vred mnogo stavil na pravilenost in posebne božje darove Krivostegnove.

Vedež Flere je dolgo nastavljal sivo brado na
svoje bergle in mislil. "Višnjani, tukaj je težko
soditi," izpregovori naposled Flere Krivostegno,
"kajti greh je storjen in ni storjen. Ko bi
bil kozel zelje pozrl, bi ga bili tepli s palici,
da bi bil čutil. In Andraž Slamorezec bi
zelja ne imel. Zdaj pa kozel zelja ni pojedel,
Slamorezcu ni nič kvare. Greh poželjivosti pa
ima kozel vendarle na sebi, zato je vreden kazni. Hm, hm, to je težko soditi!"

In zopet nasloni kozmato brado in misli. In glejte.
Bilo je proti poldne. Kar vstane vedež Krivostegno,
dene počasi tri prste na čelo in pogleda
svetlo in veselo po višnjanski množici.

PROSNJA BRALCEM :

Prosimo vse, ki lista
ne prejemajo, ali pa le
zelo neredno, da nam
sporočete svoje točne na-
slove. Prav tako prosimo
tudi vse, ki so se
preselili. Sporočite nam
čimprej svoj novi na-
slov, da boste list redno
prejemali.

Ce vam je znan naslov
kakega Slovenca, ki lista
se ne prejema, pa mislite,
da bi ga bil vesel,
sporočite upravi MISLI.

List MISLI je glasilo
vseh slovenskih izseljen-
cev v Avstraliji in ne
pripada nobeni politični
stranki. Strani lista
so odprte vsem, ki žele
ohranjati slovensko skup-
nost. PODPIRAJ IN SODELUJ
V LISTU TUDI TI !!!

25. . . . 1953.

"M I S L I "

Leto II. Stevilka

Stran 9.

Jakec in Anica sta bila sama doma. Jakec: "Pojdi z menoj, poščeva si kaj dobrega za pod zob."

Anica: "Grem s teboj, če me vzameš na tak kraj, kjer naju nične ne bo videl."

Jakec: "No le pojdiva v shrambo. Tam poliževa polno shrambo smetane."

Anica: "Tam bi naju videl sosed, ki na dvorišču cepi drva."

Jakec: "Pa pojdi z menoj v kuhinjo!"

V kuhinjski omari je poln lones

strdi. Kruh si bova pomakala vanjo."

Anica: "Tam naju lahko vidi soseda,

ki sedi pri oknu in šdva."

Jakec: "Pojdi pa v klet jabolka jest

tam je taka tema, da naju nične ne

bo videl."

Anica: "O moj ljubi bratec! Ali mi-

slis, da naju tam nične ne bo vi-

del? Ali ne ves za tisto oko nad

nami, ki prešine zidovje in dobro

vidi tudi v temi."

Jakec: "Prav govoris, ljuba sestra.

Bog naju vidi tudi tam, kjer naju

ne vidi človeško oko. Nikjer torej

ne delajva zla!"

K A N G L I C A

Deklica Šla je po vodo

z lepo srebrno kanglico.

Zora na nebū sevala,

ptičica v logu pevala

Jagoda zrela nudil se:

"Daj, le za hip pomudi se!"

"Jagoda rdečka - dober dan!

Ali moj bratec je bolan

in on ozdravel prej ne bo,

da mu prinesem iz vrelca vodo

deklica moram zajeti jo,

preden Še sonce obseveti jo."

Po Kr. Smidu.

NASA DRUZINA IN SORODNIKI :

Kako sem srečen, da ima Še ljube starše - skrbnega očeta in dobro mamico. Tudi očetova mati živi pri nas; pravimo ji babica. Koliko lepih povesti mi je že povedala. Očetov oče, moj dedek, pa je že umrl. Po materi pa imam Še dedka in babico. Ob nedeljah prideta večkrat k na m. Meni, bratcu in sestricama pravijo, da smo jim vnuki.

Včasih pride k nam tudi stric - očetov brat. Ako bi imela mama kakega brata, bi bil naš ujec. Pa ga nima. Pač pa imamo tri ujne, ki so mamine sestre. V mestu imamo tudi teto. To je očetova sestra. Midva z bratom svet vsem tem nečaka, sestri pa nečakinji. Njih otroci so naši bratranci in nasa sestrične. Imamo se radi.

Škoda, da nimamo Še več sorodnikov. Kadar nas kateri obiske, je pri nas vedno lepo in veselo.

L. Černej

M A L I B R A T E C

Prisel bratec, mali Jure, do očetove je ure.

Ura pa je vsa od zlata in ima kar dvojna vrata.

Joj, to pa je res lepo!

Č nastaviš jo na uho,

aho ti je kar gluho.

Čujes samo : tika - teka !

Bratec misli ; hote mleka !!

Joj, kao pa bi to Šlo ?
S sladkim mlekom jo zalije;
ura pije, pije, pije.
Bratec misli: Ej, je zvita.
Zdaj molči, ko je že sita,
ko več nima praznih čev !

DRAGI OTROCI ! Izgleda, da smo v Avstraliji vsi postali malo bolj leni kot je treba. Spomnim se Vas v Evropi, kako lepo ste sodelovali pri Vaših mladinskih listih in revijah. Zbudite se tudi tu. Tu Vam je materina beseda Še bolj potrebna, da je ne pozabite. Karkoli znate in veste, mi napisite. Tudi kake smešnice in uganke. Potem bomo pa zopet dobri prijatelji, ker bo tudi nasa stran bolj zanimiva.

Stric Bradat.

25. junij 1953.

"M I S L I"

Leto II. Stevilka 6.

Stran :10

RADIO PROGRAMME FOR "NEW AUSTRALIANS"
:::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

Very Easy Lessons

Saturday 4th, July 1953:

JOHN : Come in ! Come in !	Are you Australian ?
PAUL : Good morning !	Yes, I am .
JOHN : Good morning ! Oh you are Paul !	No, I am not .
PAUL : Yes, I am Paul !	:::::::
JOHN : Come in ! Hullo, Mary , come in .	:::::::
MARY : Hullo, John !	Am I European ?
JOHN : Here is Paul, Mary.	Yes, you are .
MARY : Hullo, Paul.	No, you are not.
PAUL : Good morning, Mary !	
JOHN : Paul is learning English.	
MARY : Good !	

Saturday 11th, July 1953 :

In this lesson Mary, John and Paul will teach you how to use the simple words and sentences which are used every day in Australia.

JOHN : What is this ?	
PAUL : It is a match.	
JOHN : And what is that ?	
PAUL : That ? - Oh that ? Not this? It is the telephone.	
JOHN : Yes - and it is ringing !	

This is here	That is there
This cigarette is here	That cigarette is there.

Saturday 18th, July 1953:

Paul is learning to use the words and phrases that are used in Australia.
Listen ! You can learn them too.

MARY : No, no Paul ! You must say : "Where - is - he ? John is a man... You must say he, not it !	
PAUL : Oh, dear ! Where is he ?	
MARY : Well, he is coming. Listen...Yes, he is coming now. That is John's car...Open the door, please, Paul.	
JOHN : Good morning, Mary, it is a beautiful morning. We are going to Melbourne in the car. And you Paul.	
PAUL : We ?	
MARY : You - and John - and I. We are going to Melbourne.	

Saturday 25th, July 1953:

PAUL : I am a man. You are a man. She is a woman. We are men.Oh dear ! The telephone is ringing. Yes? Hullo ?	
JOHN : (ON TELEPHONE) Paul ?	
PAUL : Yes, yes. This is Paul...Oh, hullo, John ! No Mary is not here. I am learning English. Are you coming here ?	
JOHN : Yes, I am coming now. So, cheerio.	

Paul is practising his English Lesson. He is learning to use - :
I...You...He...She...We...

DO YOU WANT TO LEARN ENGLISH ? WRITE TO : The Director,
Department of Education .

25. junij 1953.

"M I S L I"

Leto II. Stevilka 6.

Stran : II

Easy Lessons

Saturday 4th, July 1953 :

Paul has a good sense of humor. That's one reason why it is enjoyable to learn English with him.

MARY : Well, tonight we'll all go to the pictures. There's a very good film.

PAUL : When Olga and I go to the pictures, Mary, we go by bus. It stops at the theatre and I say : "Well, let's go in." Then Olga says : "Paul ! Where are the tickets ?"

JOHN : And where are the tickets ?

PAUL : At home ! On top of the radio in my room !

MARY : Paul, you're terrible ! I'll never give you the tickets. John, put them in your pocket quickly.

JOHN : All right, Mary. There they are - in my pocket.

PAUL : And now John will put on a good coat to come to the pictures and the tickets will be in the pocket of his old coat hanging behind the door of his room !

Saturday 11th, July 1953:

Paul can write letters in English now... And practise his English at the same time.

PAUL : I must write a letter. Can you give me an envelope and some writing paper ?

MARY : Yes, of course. Here's an envelope. The writing paper is under that box of chocolates.

PAUL : There's my letter. I'll post it when I go home.

MARY : Sorry, Paul. I can't hear you. The radio is too loud. I'll turn it off. That's better.

JOHN : Mary ! Paul ! Can I come in ?

MARY : Come in, John. We're in the lounge. Come to the fire and get warm.

JOHN : Brrr ! It's a very cold night. What a big fire !

MARY : Yes. Paul likes chopping wood.

JOHN : That's lucky.

Saturday 18th, July 1955:

This is a very important lesson because Paul learns to make questions with the words "do" and "does"...

MARY : Yes, Paul, John and I want to teach you a hard lesson today...

We'll tell you all about "do"... First - I say: I can speak English

Question: Can I speak English ?

Now - I say : They like chocolates. Question: Do they like chocolates ?

JOHN : We learn every day.

MARY : Do we learn every day ?

JOHN : Men put their money in their pockets.

MARY : Do men put their money in their pockets ?

We learn - do we learn ? You want - do you want ? But - does he, does she, and does it !

JOHN : Paul drinks coffee every day...

MARY : Question : Does he drink coffee every day ?

JOHN : Does Olga learn English by radio ?

PAUL : I see... I take "s" from drinks and I put it on "do" - Does he drink ? Does she drink ? Does it drink ?

ALL ENGLISH LESSONS ARE FREE ! LEARN ENGLISH EVERY DAY !!!

25. junij 1953.

"M I S L I"

Leto II. Stevilka 6.

Stran 12.

J E S U S A N D Y O U

It was in Caesarea Philippi. Jesus began to ask his disciples, saying "Whom do men say the Son of Man is ?" Then He said to his Apostles, "But whom do you say that I am ?" Simon Peter answered and said, "Thou art the Christ, the Son of the living God." (Mt 16,15)

But you, my dear brethren, whom do you say that Christ is ? It doesn't matter what others say of Christ. But it does matter what I think of Christ. And it does matter what you think of Christ. Your whole Eternity depends on it. Again I ask you, what do you think of Christ ? Do you know him ? Do you really know him ? Tell me ! Answer me ! Do you believe in God ? Do you really believe in him with all your heart ; do you believe in that Jesus, who walked once on the roads of Jerusalem ? Do you really believe with all your soul in that Jesus the Son of the living God who spoke 1900 years ago to people of the Holy Land - and who is really present in all our Churches ?

And if you really believe in Jesus Christ, then everybody ought to see your belief manifested in your life. That is the significance of confessing the Divinity of Jesus Christ. Brethren, can you with Saint Peter solemnly confess the Divinity of Jesus Christ ? Has the unhappy admission ever escaped your mouth : I do not know the man. I do not know Jesus. Have you ever denied our LORD ? Have you ever been negligent or remiss in confessing our Lord ? How many times the star of Christian life shone in your soul after your confession and then was overshadowed by darkness. How many times you have despaired and weakened in the struggle when visible success did not appear ? How often you resolved to be better and then you remained the same. Instead of growing strong you gave up the struggle. Perhaps you are frightened what people might say of you, when they see you doing your religious duties and going to Holy Communion ? Is that Your confession of Christ ?

Dearly beloved ! Haven't you heard Christ saying : What do you think of me ? Who am I ? Do you know me ? I am your Lord, I gave you the grace to be born in the true faith. I am He who created you, and now you do not know me ? I am the Son of God, who suffered for you, who died for you and satisfied divine justice for you that you might receive life - the

life of grace and the life of heaven, and you do not know me ? I am He who offered my own blood in order to liberate you, my brethren ; I am He who suffered the crowning with thorns so that you could lift up to heaven your heavenly loaded with sins and weakness ; and you do not know me ? Look, I am He who gave my own mother to you and you became the Sons of God. And how often you have not known me. Indeed, with eternal love I have loved you and still love you - and I have shed my own blood for you - I - Your God - out of love, out of love of you, have done all this and do you still not know me ? And if you know me how can you continue to live as you do - to think it impossible to love those people who speak unkind words to you ? Dearly beloved . Whom do you say that Christ is ? Can you answer with Peter : Thou art The Christ, the Son of the living God. And if you believe in Christ, how can you be so casual and unbearable towards your fellow men ? If you really know your Lord how is it possible to live even one day without your prayers, how can it still be possible for you not to go to Mass every Sunday - to renew the sacrifice of the Cross, the sacrifice of the first good Friday ! My dear countrymen if you really believe in our Lord, then you ought to prove it - to manifest it in your own life in your own Family. How many times you pass by the Church ! Do you salute your Redeemer ? And when you go into the church, can you tell me truthfully that Jesus Christ - true God and true Man - lives Here and waits for you ! Are yours signs of the Cross, your genuflections evidence of that ? And your prayer, your words ??? The catholic Education of your Children ??

And if you don't believe in Jesus Christ, our God and Father - then you might as well give up religion . If you don't believe in your GOD, in whom will you believe !

Rev.R.P.